

DIRECTOR:
Dr. ALEXANDRU RUSU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BLAJ — JUD. TARNAVA MICĂ

INSERATE:
Un șir garmond: 6 Lei. La
publicări repetate după
:: :: învoială. :: ::

Unitatea

REDACTOR RĂSPUNZĂTOR:
Dr. AUGUSTIN POPA

ABONAMENTUL
Pe un an . . . 200 Lei
Pe 6 luni . . . 100 Lei
Pentru străinătate 400 Lei
Numărul 4 Lei

Foaie bisericească-politică. — Apare în fiecare Sâmbătă.

† Canonicul Uilăcanu 1846—1927

(=) *Marția trecută, în 22 Februarie c. s'a stins, ușor și fără dureri, la vârsta înaintată de 81 ani, pâr. ALEXANDRU UILĂCANU, canonic referendar al capitolului mitropolitan dela Blaj.*

Născut dintr'o familie preoțească, în Harțul de pe Câmpia Ardealului la 17 Iunie 1846, ALEXANDRU UILĂCANU și-a făcut studiile liceale în Târgu-Mureș și Blaj, unde, la 1873, a terminat și studiile sale teologice. Ca cel mai ales dintre absolvenții din acel an ai Seminarului teologic, tînărul cleric a fost numit imediat profesor de l. maghiară și științele naturale la liceul de băieți al Blajului, unde, preoțindu-se la 1876, a muncit până la 1900, când a fost numit canonic de fundațiune regească. A ajuns deci profesor la vârsta de 27 ani, a funcționat ca profesor 27 ani, și tot 27 ani i-a fost hărăzit să împlinească și în calitate sa de canonic.

Ca profesor s'a distins mai ales pe terenul botanice, pentru promovarea căreia a înființat o grădină anume, care, dezvoltată treptat, a ajuns să năibă păreche între grădinile botanice ale liceelor din țară. Tot ca profesor a lucrat, chiar și pentru școlile primare, manualele de științe naturale, distingându-se și altfel printr'o activitate publicistică remarcabilă. Trei ani de zile (1887—1900) a făcut chiar pe redactorul revistei »Foaia școlastică«. Tot cam în jurul școlii s'a concentrat activitatea sa și din timpul canoniciei, când în calitate de inspector școlar arhidiecezan a îndrumat ani de-a rândul chestiunea deosebit de grea a învățământului nostru confesional.

În ultimii ani ai vieții, puterile sufletești i-au slăbit atât de mult, încât a trebuit să se retragă aproape cu totul de pe arena vieții publice, pe care o părăsește acum definitiv în nădejdea sigură, ca Dumnezeu mililor, îi va da răsplata cuvenită pentru munca stăruitoare depusă, vreme atât de lungă, în serviciul neamului și a bisericii sale. Prin moartea lui mai dispăre una din figurile atât de venerabile ale Blajului de ieri, iar capitolul mitropolitan pierde pe membrul său cel mai în vârstă.

Înmormântarea i-s'a făcut Joi după masă, cu solemnitatea obișnuită. Aduse în catedrală, rămășițele-i pământești au fost prohodite de colegii săi din capitol și de directorii școlilor. Cuvântul de adio l-a rostit în numele capitolului mitropolitan Mgr. Dr. Ambrosiu Cheșianu, cel mai tînăr canonic de fundație regească, iar în fața mormântului a vorbit, în numele școlilor, venerabilul director al școlii normale, pâr. I. F. Negrușiu.

Fie-i memoria binecuvântată!

Misiunile sacre

O seamă de nedumeriri și piedeci în calea dezvoltării lor

(aca) Credința vie a popoarelor catolice din Apus este roada misiunilor sacre. Conducătorii misiunilor, acolo, sunt călugării din ordinele înființate anume în acest scop. Dar și în Apus, mișcarea aceasta de regenerare s'a lovit, la început, de obstacole grele. Clerului secular i s'a părut, că activitatea călugărilor va știrbi autoritatea preoților încredințați cu pastorația. S'au convins, însă, despre contrarul. În urma misiunilor sacre, a crescut stima și alipirea enoriașilor față de păstorii lor.

De puțină vreme, s'au introdus misiunile populare și în biserica noastră. În lipsa călugărilor, la noi sunt conduse de delegații reuniunilor de misiuni din centrul eparhiilor. Și, din an în an, pătrunde în pături tot mai largi convingerea despre utilitatea și necesitatea acestui mijloc de înălțare și purificare sufletească. În anul trecut, anul sfânt, reuniunile de misiuni au obținut, în toate diecezele noastre, rezultate nebănuite.

Totuși, față de misiuni au rămas unele nedumeriri în sufletul multor preoți. Ceeace îi face să nu ceară, bucuros, misiuni. Dificultatea e cu atât mai mare, cu cât, dintr'o jenă explicabilă, preoții noștri nu prea vorbesc despre aceste piedeci. Cred că fac deci un bine, dacă le spun pe nume: 1. chestiunea financiară; 2. ambiția.

1. Situație similară mi-a destăinuit un învățător, când l-am întrebat despre cercurile lor culturale. Sunt foarte bune — a zis învățătorul —, dar sunt împreunate cu cheltuieli enorme. Azi, învățătorul care găzduiește pe membrii unui cerc cultural, cheltuiește cel puțin 4—5 mii Lei, într'o singură zi.

Am participat la o misiune sacră în arhidieceză și la câteva în eparhia Gherlei. Și, m'am convins că preoții noștri se lovesc, cu ocazia misiunilor, de aceleași dificultăți financiare, ca și învățătorii cu cercurile lor culturale. Aproape în tot locul, unde am fost, preotul locului a găzduit, trei sau patru zile întregi, pe delegatul, respective delegații centrului, și încă pe vr'o 7—8 preoți din jur. Se mai întâmplă, uneori, că în ziua ultimă vin și familiile preoților. Să socotim acum, cât trebuie să cheltuească preotul găzduit, cu mâncarea și băutura. De aci urmează, că celce a trecut peste aceste greutăți, nu mai dorește a doua misiune. Iar preoții din jur, de teama marilor cheltuieli, se năzuiesc să amâne, cât numai e posibil, misiunile populare în satele lor.

Pentru curmarea acestui mare inconvenient, să nu așteptăm mișcare în rândul preoțimeii rurale. Situația lor e jenantă. Reglementarea trebuie să se facă de sus. Ordinariatele vor trebui să ordone pentru timpul misiunilor: mâncare simplă și cât mai puțin costisitoare;

băuturile alcoolice prohibite, cu desăvârșire; număr restrâns de preoți ajutători, în raport cu numărul credincioșilor.

Am atins această chestiune practică, fiindcă o văd de covârșitoare însemnătate pentru viitorul misiunilor. Să facem misiunile cât mai puțin costisitoare pentru preoții noștri. Atunci le vor îndrăgi și ei, și vor face posibil credincioșilor accesul la acest izvor de viață spirituală.

2. Ambiția jicnită. Și pe aceasta o înțeleg și o află îndreptățită. Reuniunile noastre de misiuni nu dau destulă atențiune preoților din afară de centru. Cu toate că, în rândul lor sunt multe comori ascunse, talente oratorice remarcabile. Reuniunile noastre de misiuni ar trebui să utilizeze aceste forțe. Și altcum, gremialiștii sunt prea puțini.

Mai mult! Ar fi bine, încă din seminar să se dea viitorilor preoți rurali instrucțiunile necesare pentru activitatea misionară, și posibilitate să facă practică în această direcție. După informațiile ce le dețin, în Blaj era obiceiul, ca misionarul din centru să plece la misiuni întovărășit de câte un cleric din cursul ultim. Acesta, sub conducerea misionarului, lua parte activă la misiuni, rostind uneori și câte o predică.

Nu știu, dacă s'a mai păstrat sau nu, acest obicei, la Blaj. Ar fi bine, să se păstreze și să se generalizeze. Căci e cel mai bun mijloc pentru formarea misionarilor noștri. Se vor netezi apoi, în felul acesta, și asperitățile dintre preoții rurali și gremialiști. Misionarii din centru și dela sate vor forma un bloc compact, în serviciul idealului suprem: mântuirea sufletelor.

O mișcare însemnată în biserica anglicană. Situația singulară, în care se găsește biserica anglicană și cercetările științifice serioase, pe cari le fac mulți dintre conducătorii ei, provoacă în sinul acestei societăți religioase continue frământări și mișcări, cari, mai curând ori mai târziu, vor duce fatal la o nouă desbinare în sinul anglicanismului.

Dupăcum se știe din cunoscutele tratative dintre lordul Halifax și regretatul cardinal Mercier, o bună parte a conducătorilor acestei biserici gravitează spre catolicism, luorând din răspuneri ca ceremoniile și cultul aglican, care a păstrat neasemănat mai multe puncte de atingere cu ceremonialul catolic decât alte secte protestante, să se apropie și mai mult de formele vechi pe cari le-a avut înainte de a se fi desfășurat de biserica Romei. O altă partidă — intrată deabinele în apele raționalismului protestant — cearcă, în schimb, să îndepărteze și mai mult biserica anglicană de

ce-i mai amintește legăturile comune cu catolicismul.

Conflictul acesta s'a dat pe față și acum de curând, când episcopii celor 39 eparhii ale Mării Britanii s'au întrunit sub prezidiul arhiepiscopului din Canterbury, spre a proceda la revizuirea liturghiei bisericii anglicane, o reformă pusă la cale și sprijinită de grupul catolizant, și care are toate șansele să-și impună părerea. Dar, orice sfârșit va avea această mișcare, un lucru e sigur: Anglicanismul merge, măcar în mod parțial, cu pași siguri spre contopirea lui în biserica Romei.

A murit Georg Brandes. Din Copenhaga ne vine vestea morții marelui critic și istoric literar *Georg Brandes*, una din figurile cele mai impunătoare ale vieții culturale europene din ultimul timp.

Incepând printr-o lucrare care a atras asupra sa atenția întregii lumi intelectuale: „Dualismul filosofiei noastre celei mai nouă“, Brandes ni-a dat curând după aceasta un volum, al cărui succes l-a consacrat imediat critic literar: „Critici și portrete“. Cele șase volume asupra „Curentelor principale ale literaturii în sec. XIX-lea“, conțin activitatea lui ca profesor la universitatea din Copenhaga și sunt cea mai de seamă descriere a vieții spirituale ce caracterizează începuturile secolului al XIX-lea.

Bolnav de o bucată de vreme, activitatea lui așa de prețioasă încetase a mai da prilejul acelei înviorări sănătoase ce-a făcut delicia elitei intelectuale europene.

Ultima lucrare valoroasă a fost învierea figurei istorice a lui „Talleyrand“, publicată în 1923 și dela care încoace n'avem de înregistrat decât mici articole.

El moare în vârstă de 84 de ani trecuți.

Cetiți și răspândiți: „UNIREA“

Știri mărunte

Personale. P. Ven. Ordinariat din Gherla a numit pe pâr. *Pamfilu Grașini* din Șanț și pe pâr. *Anton Precup* din Rebrîșoara arhidiaconi onorari, pe pâr. *George Cosma* aministrador local la Dragomirești, iar pe Reverendul *Cornel Papiu* catehet la școlile primare din Gherla.

Un nou recensământ al catolicilor. După cel mai nou recensământ numărul credincioșilor bisericii universale a Romei face 342,328.000, trecând astfel binisor peste a cincea parte a omenimei și întrecând cu acest număr toate sectele creștine împreună. Din aceasta cifră pe Europa se vin 199,770.000 catolici; pe America 112,790.000; pe Asia 15,415.000, pe Australia 2,070.000; iar restul cade pe Africa. Important e, că nici dintre religiile păgâne nu mai este acum nici una care să întrecă cu numărul pe membrii bisericii catolice.

Cifra 9 în sf. Scriptură. Un colaborator al revistei germane „Kosmos“ a descoperit întâmplător că orice alăturare mai apropiată a numărului de cărți ale sfintei Scripturi dă cifra de 9. Astfel Vechiul Testament are 45 cărți ($4 + 5 = 9$); Noul Testament 27 cărți ($2 + 7 = 9$) iar întreaga Scriptura are 72 cărți ($7 + 2 = 9$). Cărțile istorice din ambele Testamente sunt 27 ($2 + 7 = 9$), și tot 27 ($2 + 7 = 9$) este și numărul cărților de cuprins moralizator a acestora; iar cărțile profetice ale ambelor Testamente sunt 18 ($1 + 8 = 9$). Tot aici mai putem încreta numărul de 54 ($5 + 4 = 9$) al cărților de legi și precepte morale ale lui Moisi și Hristos. Și este interesant, că în toate aceste cifre nu ocura decât cifrele indivizibile 2, 3 și 5, căci $9 = 3 \times 3$; $27 = 3 \times 3 \times 3$; și $72 = 2 \times 2 \times 2 \times 3 \times 3$.

Locale. Dumineca viitoare, a lăsaturii de brânză, va predica în catedrală pâr. *Augustin Caliani*, directorul liceului de băieți.

— A doua conferință din cele aranjate de „Extensiunea universitară“ din Cluj, a ținut-o, Dumineca trecută, d. C. Diculescu, ocupându-se de chestiunea autohtoniei Românilor în Dacia. În deosebire de părerea tradițională, conferențiarul — însuși un cunoscut cercetător pe acest teren — a înfățișat noile date, pe temeiul cărora pământul și locuitorii de colo-

nizare romană, deci elementul suprapus Dacilor băștinași (așa numiții Străromâni) au fost stăpâniți peste 5 veacuri de poporul goto-scandinav al Gepizilor. Chestiunea este deosebit de importantă și cercetările făcute în această materie promit rezultate cu atât mai interesante, cu cât cercetările mai nouă ale istoricului maghiar Dr. I. Karácsonyi dela Oradea asupra originii Săcuilor duc cam tot în aceeași direcție. — Măine va vorbi d. profesor V. Meruțiu despre regiunile polare ale pământului.

O sută ani dela moartea lui Pestalozzi. În 17 Februarie c. s'a împlinit un veac dela moartea întemeietorului pedagogiei moderne, Elvețianul Enric Pestalozzi, care a fost sărbătorit din acest prilej de cercurile școlare din întreaga lume. Profesorul de pedagogie G. G. Antonescu dela București a făcut, prin o serie de conferințe asupra operei lui Pestalozzii și prin reeditarea unui frumos studiu asupra mișcării pestalozziane, ca și școala română să aducă tributul său de recunoștință față de autorul celebrului roman pedagogic „Leonard și Gertruda“.

Noul tarif al C. F. R. Pe ziua de 1 Martie c. se anunță din nou și acum, se pare, în mod definitiv noul tarif al C. F. R. Ideea tipului unitar de bilete pentru trenurile personale — anunțată și mai deunăzi — s'a menținut, plătindu-se pentru accelerate și exprese câte o suprataxă. Aceasta nu mai e însă aceeași pentru orice distanță, ci variază, pe cum urmează: *Dela 1-75 klm:* lei 80 (120) cl. II și 30 cl. III. *Dela 75-150 klm:* 160 (240) cl. I. 120 (160) cl. II și 60 cl. III. *La orice distanțe peste 150 klm:* 240 (360), cl. I; 180 (240) cl. II și 90 cl. III. Mai amintim apoi că baremul noului tarif e fixat numai pentru clasa I, dela 4-20 Lei cât se socotește de klm., dela 1-100 klm., și până la 20 bani, la cât s'a redus prețul la distanțe de peste 1100 klm. Biletul de cl. II face 2 treimi din biletul clasei I, biletul clasei III două treimi din biletul clasei II, iar biletul clasei IV jumătate din acela al clasei III.

† **Pâr. Alexandru D. Maxim**, parohul Româneștilor (eparhia Gherlei), s'a stins la 10 Februarie c. în anul 45 al vieții și 19 al preoției sale cinșite. Il deplâng numeroase rudeni, între cari soția și 4 minori nemângâiați. — Fie-i partea cu dreptii!

☐ ☐ **Foiața „Unirii“** ☐ ☐

Un document.

Din vorbirea dela Senat a Preasfințitului Iuliu al Gherlei, în chestia taimoasei ordonanțe a dlui Goldiș.

IV.

P. S. S. EPISCOPUL GHERLEI: Eu m'am întrebat ce a îndemnat pe d. ministru să aducă această decizie și nu am aflat nici motivele bugetare pe cari și d. ministru și d. senator Iorgulescu, care m'a întrerupt, le-au pomenit.

Dlor senatori, eu aflu că biserica, oricare ar fi ea, atunci când aplică un preot într'un sat, care a învățat 16 ani, absolvând liceul și 4 ani ai facultății de teologie, eu aflu că biserica aduce mai mare jertfă pentru binele, consolidarea și întemeierea puternică a acestui stat și țării atât de scumpe sufletului meu, decât acele zece sau douăzeci de mii de lei pe cari le dă statul. (Aplause).

Puneți, dlor, în cumpănă de o parte cinci sute sau șapte sau opt sute de credincioși, rămași fără de păstor din motive bugetare, iar în celalalt taler al cumpenii cele zece sau douăzeci mii de lei și vedeți ce apasă mai greu în această cumpănă.

Dlor senatori, deși eu sunt de convingere, că acolo unde cer motivele, chiar și numărul

minim de 300 suflete este prea mare, pentru că mulți sunt respirați pe toate văile și dealurile prin sate distanțate și cu populațiune mixtă și spunea un d. senator că este atât de ușor a face conscriere, dar uita că sunt comune în Ardeal pe munți, cari se respiră pe 30 km². (Intreruperi).

Dlor, copii se nasc — și, durere, mor, și noi șim motivele pentru cari mor atâția —, și dacă te duci chiar la primăria din București acum și întrebi care este starea statistică a sufletelor la ora 8 dimineața azi chiar, nu-ți va putea răspunde, pentru că nu au intrat încă datele statistice de câți au murit și câți s'au născut. (Aplause la stânga).

Vă puteți închipui dvoastră un preot care locuiește într'o comună așezată pe 30 km² ce statistică poate să dea? ... (Intreruperi).

Deși sunt convins, ziceam, că chiar dacă numărul, nu zic 10-15-100 suflete, că chiar dacă numărul nu atinge 300 suflete, eu îl aflu de mare, dar totuși am fi primit bucuros să se lămurească numărul minim al sufletelor pentru a putea rămâne în ființă parohia primind ajutor dela Stat.

Va să zică, nu știu ce a îndemnat pe d. ministru, dar mărturisesc un lucru în numele bisericii românești unite: că nu am rămas lămuriți cu răspunsul domniei sale.

Domnia sa a grăit foarte frumos despre istoricul formării și votării legii frumoase de organizare a bisericii ortodoxe române.

Noi am fost aici în Senat, am privit cu bucurie aducerea acestei legi, care cimentează pe toți frații bisericii ortodoxe din toate părțile și provinciile. Mitropolitul nostru în numele bisericii unite, a luat cuvântul și a cerut binecuvântarea Domnului peste opera atât de frumoasă și măreață care s'a înfăptuit când s'a votat legea de organizare a bisericii ortodoxe române.

Dar d. ministru n'a lămurit miezul chestiunii, n'a răspuns marilor întrebări cari s'au născut în sufletul bisericii noastre și a tuturor bisericilor din țară.

D. ION N. IORGULESCU: Această chestiune a făcut obiectul unei interpelări. Prea Sfinția Voastră nu v'ați asociat la această interpelare. Prin urmare, vorbiți în chestiune personală. Or, aceasta nu este chestiune personală.

P. S. S. EPISCOPUL GHERLEI: Știți, dlor senatori, ce am vrut eu când am arătat unde este izvorul îngrijorării noastre? Știți ce am vrut eu să dovedesc? Că acea observare a dlui ministru, când a făcut o vină și un reproș episcopilor români, că după ce au cercetat legea, au alergat la d. prim-ministru până și la treptele Tronului, nu a fost întemeiată.

Or, este o chestiune personală. Eu am vrut să justific această alergare a noastră la d. prim-ministru și la treptele Tronului.

Eu V'am spus, dlor senatori, la începutul cuvântării mele, că noi nu suntem ușor de a

Telefonul „Unirii“.

T. Alba-Iulia. Aveți dreptate. Sporirea taxelor timbrului de asistență socială, la dublul celor de până acum, într-o vigoare tot numai pe ziua de 1 Martie, fiindcă proiectul n'a ajuns să fie votat decât acum de curând, în luna Februarie.

G. Chețani. Am primit cele trimise și sperăm să le putem utiliza în timpul cel mai scurt. Situația de acolo este, credem, unică în toată țara și va avea darul să illustreze într-un chip deosebit de grăitor proselitismul de stat, ce se face în favorul ortodoxismului.

M. Sibiu. Revista „Țara Noastră“, mutată dela anul nou la București, reproduce în numărul său dela 20 Februarie, un articol din 1913 al dlui Goga, în care ocupându-se de mișcarea pornită pe atunci de „fripturisti“ vremii pentru o capitulare în fața puterii de stat și o împăcare cu guvernul ungar, scrie următoarele: „O vedem (chestiunea împăcării) venturată la gazetă vedem cum se ivește tot a treia zi în cutare ziar ungu-resc din capitală, cum apare sub condeul sprinten al vreunui publicist din țară... și —, se înțelege, o vedem de trei ori pe săptămână și în coloanele Telegrafului, unde, înfășurată în fraze blagocești și cuvioase, ni-se prezintă ca o chestie de mare importanță pentru viitorul neamului“. — Sunt șire și aduceri aminte, pe cari n'ar strica să le puneți sub ochii confrăților dela „Telegraful“ pentru a ne mai slăbi cu românismul lor „intransigent“, pe care nu l-au prea avut sub stăpânirea trecută, și la care este cam delicat să te mai provoci azi în țara românească. Habent enim sua fata libelli.

„Națiunea“. Cluj. Asigurăm pe Brutus al DVoastre că încheierile noastre politice sunt foarte firești. Avem un singur interes mare, „specific blăjan“, care se confundă cu idealul vital românesc: dreptate, egalitate, cinste, în viața publică, pe întreagă linie. Organismele vii, cari ne-au cărmuit până acum, nu au înfăptuit acest principiu, în care culminează aspirațiile noastre. Dimpotrivă, ne-au făcut nedreptăți, au creiat interese și situații „specifice“ pentru alții împotriva noastră și au făcut din stat sprijinitorul proselitismului. Nu poate preținde nimeni să le dăm și ajutor ca să ne distrugă. Vom merge, deci, cu încăpăținare pe drumul accidentat al idealului, oricât de greu ar fi, oricâte infrângeri mărunte ne-ar aduce și oricât de ademenitoare ar fi bucățile de pâine caldă ce ni-se fâgăduesc de pe masa domnilor. Dacă partidul în care avem acum nădejdi întemeiate s'ar dovedi nevrednic de ele, ori incapabil, de-a înfătuși marele gând care-l susține, vom fi cei dintâi cari îl vom părăsi, pentru a ne continua drumul greu dar măntuitor: spre adevăr și dreptate. — Am spus acestea, fiindcă d Brutus discută civilizată. Nu avem în schimb, nici un răspuns pentru Cucul „Biruinței“. El cântă fals vechea arie a celor cari nu vreau să înțeleagă ceea ce e spus limpede.

F. Glodești. Din suma trimisă s'a achitat abonamentul până la 31 XII 1927, rămânând un plus de 90 Lei pentru anul viitor.

Oficial parohial. Ioseni. Chităm primirea sumei de 180 Lei, din care, 150 Lei s'au contat în abonamentul anului curent.

M. Trașiș. Vă avizăm, că am primit abonamentul pe 1926, iar adresa am schimbat-o.

M. Tg. Mureș. Am primit 530 L. Abonamentul aranjat până la finea anului curent.

Dr. F. Vișenl de sus. Am primit prin Tipografia Seminarului suma de Lei 180.

E. Tămășeni. Am primit 550 Lei. Achitat până la finea anului curent.

M. Beiuș. Primit suma de 230 Lei. Achitat până la 31 XII 1927.

C. Feldioara. Confirmăm primirea sumei de Lei 180.

L. Mureșeni Bărgăului. Am primit sude am 180 Lei.

D. Târșolț. Vă avizăm, că am primit suma trimisă.

H. Satu mare. Am primit abonamentul pe anul 1926.

Z. Coasta. Am primit abonamentul pe 1926.

Se caută

2 funcționari

la „Patria“ bancă pentru Credit, Comerț și Industrie, Blaj. Reflec-tanții vor avea să producă cer-tificat despre absolvirea unei școale superioare de Comerț pre-cum și certificat de practică.

Retribuțiile după invoială

DIRECȚIUNEA.

Turnătorie de clopote și metal.

SCHIEB & KAUNTZ

SIBIU Str. Gării 15.

Livrează clopote de biserică pe garanție de ani îndelungați, turnate din material de prima calitate ca înainte de războiu, efectuate în mod artistic. Experiență îndelungată, de ani de zile, asigură o muncă ireproșabilă și un sunet armonios.

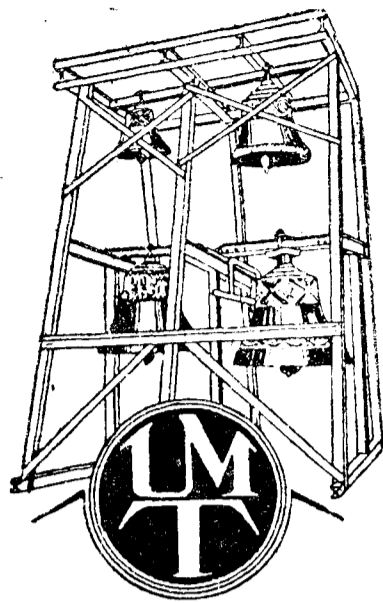
Cereți oferte speciale.

(205) 26-52

UZINELE METALURGICE TIMIȘOARA S. P. A.

Timișoara, IV. Str. A. Mureșanu 3.
Telefon 23-42.

(1) 2-3

CLOPOTE

din material de prima calitate, scaune de fer, armonie și acord perfect.

Rugăm, cereți oferte și informațiuni detaliate gratuit.

CULTIVATORII DE VII

și toți cei cari doresc să-și facă vie, să ceară cu toată încrederea altoi dela

FUNDAȚIUNEA LADAY

din Petrisat, lângă Blaj.

(245) 6-6

fi turburați sufletește prin temeri neîntemeiate: Noi am fost aflați la postul nostru în vremuri grele, în vremuri de restriște, când, cum am spus la început, se prăbușea Europa bătrână și nu ne-am pierdut clara vedere, nu ne-am pierdut atunci limpedea judecată și clara vedere, apoi nu le-am pierdut nici acum, când am alergat dela ministrul cultelor la d. prim-ministru.

Dlor senatori, pentru aceasta am cerut cuvântul, căci trebuia să vă arăt că erau motive de îngrijorare, fiindcă nu primisem răspunsul dela d. ministru.

Nis'a reproșat că a fost din partea noastră o anume, să zic, iloyalitate, incorectitudine. Dar recursul nostru nu a fost un caz fără precedent și fără uzanță.

Văd aici în băncile Senatului pe d. fost ministru al cultelor Lapedatu. Când erau chestiuni mari, ne-a invitat întotdeauna să ne sfătuim. Or, acum nu am fost invitați. D. fost ministru știe, că pe acelea vremuri am fost invitați chiar de d. ministru să luăm atingere cu șeful guvernului de atunci, d. Ioan Brătianu, și că am fost împreună cu dsa și ne-am sfătuit asupra problemelor mari în discuție, pentru ca să aflăm soluția cea mai bună și mai fericită.

Nu noi am dorit ca aici să se deserte această chestie înainte de vreme, ci am vrut că ea să fie rezolvată de factorii competenți ai bisericilor, luând contact cu d. ministru și cu

șeful guvernului, ca să se dea soluțiile înainte de a fi aduse în discuția Parlamentului. (Aplause pe băncile majorității). Dar, odată adusă chestia în Senat, nu putem să nu ne rostim cuvântul, ca să ne justificăm în privința reproșului că am făcut alergări fără de rost.

Dar alergările noastre nu au fost fără rost, căci îngrijorări întemeiate putea să ne inspire această decizie. Noi am mers la d. ministru, așteptând un răspuns.

Nu l-am primit și dimpotrivă deciziunea, care nu ieșise din minister, după intervenția noastră a fost trimisă eparhiilor. Așa sunt informat. Dar aveam răspunsul că nu se va reveni, răspuns care cu un cuvânt a justificat a noastră îngrijorare.

Cu mare durere am făcut celălalt pas, căci am dorit să ferim de această îngrijorare, care nu se potolise prin acea intervenție a noastră, pe toți credincioșii și preoțimea noastră.

Cred că n'am greșit cu nimic, când am luat contact și cu șeful guvernului și când am arătat îngrijorările noastre și acolo, unde se îndreaptă sufletele noastre totdeauna cu deplină credință și cu mare dragoste, la picioarele tronului. (Aplause pe băncile minorității).

Iată, eu nu o spun cu supărare, ci trebuie să mărturisesc, că dacă d. ministru dădea un răspuns liniștitor și mulțumitor, foarte limpede, că: „toate parohiile existente vor rămâne în

ființă mai departe, însă li se va fixa un număr minimum de atâtea suflete“, eram mulțumiți.

D. ministru a spus-o, dar a încheiat cu un cuvânt care admite latitudinea de interpretări: „să fie liniștiți și prelații uniți și bisericile, căci eu nu voiu desființa nici una, dar a adăugat cuvintele „cari au dreptul de existență“.

Or, acest drept de existență trebuia să fie fixat în decizie sau în răspunsul d-lui ministru și atunci, eu mă declaram mulțumit.

D. IOSEF ȘANDOR: Așa este, aveți dreptate; și noi dorim acelaș lucru.

P. S. S. EPISCOPUL GHERLEI: Neavând acest răspuns din partea dlui ministru, astăzi sunt constrâns a spune că răspunsul pe care l-a dat dsa la interpelare, nu a stins îngrijorările sufletului nostru, nu a încheiat întrebările cari s'au deschis în fața preoțimei și a credincioșilor noștri.

În numele bisericii unite spun că aștept acest răspuns, dar cu încredere, căci nu mă îndoiesc că d. ministru este convins că această decizie în vremea aceasta, nu se poate aplica. (Aplause).

În afară de toate acestea mai adaug, că odată chestiunea adusă în Senat, cuvântul episcopatului român unit trebuia să fie rostit. (Aplause pe băncile minorității).

„PATRIA“ Bancă pentru Credit, Comerț și Industrie, societate anonimă, BLAJ.**CONVOCATOR.**

P. T. Domni acționari ai institutului „PATRIA“, Bancă pentru Credit, Comerț și Industrie, societate anonimă, Blaj, se invită cu onoare — în sensul § 12 și următorii din statute — la a XLI-a (patruzeci și una) adunare generală ordinară, care se va ține în Blaj, Marți în 22 Martie a. c., la orele 15^{1/2} în localul institutului.

Ordinea de zi:

1. Raportul Consiliului de Administrație, raportul Comitetului de Cenzori, bilanțul și darea absolutului.
2. Distribuirea profitului curat și a sumei destinate spre scopuri culturale și de binefacere.
3. Fixarea marcelor de prezență pe anul 1927.
4. Intregirea Consiliului de Administrație.
5. Alegerea Comitetului de Cenzori.

Domnii acționari, cari voesc a participa la adunare, sunt rugați a-și depune la cassa institutului, resp. la cassa filialelor din Teiuș și Șârmaș, ori la Administrația Centrală Capitulară din Blaj, precum și la institutele membre ale „Solidarității“, acțiunile și eventual documentul de plenipotență până la 18 Martie, ora 12 din zi.

Blaj, la 19 Februarie 1927.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

(ss.) **Dr. Victor Macaveiu**
președinte.

(ss.) **Victor Muntean**
director executiv.

Bilanț pe anul al XLI-lea 1926

Active	Conto Bilanț		Pasive	
Cassa: numerar	852.450 24		Capital de acții	6.000.000—
Bon la Postsparkassa	8.181.85 =	860.632.09	Emisiunea VII	4.548.000— = 10.548.000—
Realităț: Casele și mag. inst.	2.000.000.—		Fondul de rezervă	2.900.000—
Investirile fabr. „Vulcan“	7.000.000— =	9.000.000.—	„ penzie	1.000.000.—
Efecte	1.—		„ pentru amortizarea investirii	1.000.000—
Acții la bănci	1.717.000—	1.717.001.—	„ I. M. Moldovan	100.000— = 5.000.000—
Efectele fondului de penzie	1.000.000— =	2.717.001—	Depuneri spre fructificare	29.213.492'81
Scont: Cambii cu garanți	15.030.243—		Reescont propriu	8.521.610—
„ „ acop. hip.	30.933.125— =	45.963.368—	„ cu gir	19.590.000— = 28.111.610—
Conto curent		9.549.123.35	Diverse conturi creditoare	6.683.898'01
Hipotecar		5.251.055—	Interese anticipate	539.607—
Material de clădire		904.416'80	Dividende neridicate	55.749—
„ „ cherestea		3.294.169.80	Profit curat	2.094.231'53
Mărfuri		1.763.199.98		
Diverse conturi debitoare		2.943.620.33		
Investiri comerciale		1—		
Mobilar		1—		
		<u>82.246.588'35</u>		<u>82.246.588'35</u>

Egite	Conto profit și Pierdere		Intrate	
Interese după depuneri și reescont	6.131.444.92		Dobânzi și Comisioane	7.239.890'18
Salarii, adaus de scumpete și bani de cvartir	1.568.138—		Din vânzare de mărfuri	4.972.066'37
Cheltueli de administrație	1.717.841'19			
Contribuție și comp. de timbru	700.300'91			
Profit curat	2.094.231'53			
	<u>12.211.956'55</u>			<u>12.211.956'55</u>

Blaj, din ședința Consiliului de Administrație ținută la 19 Febr. 1927.

Director: **Victor Muntean** m. p.
expert-contabil.

Șef-contabil: **Alesandru Elecheș** m. p.
contabil autorizat.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

Dr. Victor Macaveiu m. p. **Dr. A. Chețianu** m. p. **A. C. Domșa** m. p. **Al. Pop** m. p. **V. Suci** m. p. **Aug. Caliani** m. p.
președinte. v. președinte. contabil autorizat.

Dr. Ionel Pop m. p. **Dr. George Borșan** m. p. **Ing. Ioan F. Negruțiu** m. p. **Emil Negruțiu** m. p. **Traian Novac** m. p.

S'a revăzut și găsit în consonanță cu registrele. Blaj, la 23 Februarie 1927.

COMITETUL DE CENZORI:

Valer Suci m. p. **Flaviu C. Domșa** m. p. **Stefan Pop** m. p. **Traian German** m. p.
președinte Iuliu Maior m. p. **Dr. Traian Denghel** m. p. **Adrian Oțoiu** m. p.

Raportul Comitetului de cenzori.**Onorată adunare generală!**

Subsemnatul Comitet de Cenzori am examinat conturile „Bilanț, Profit și Pierdere“ pentru anul 1926 ale institutului „Patria“ Bancă pentru Credit, Comerț și Industrie s. a. și le-am aflat în consonanță cu registrele.

Referitor la împărțirea profitului net de Lei 2.094.231'53, ne alăturăm propunerii Consiliului de Administrație, pe care o recomandăm spre primire.

Vă rugăm deci, ca aprobând bilanțul pe 1926, să dați atât Consiliului de Administrație cât și Comitetului de Cenzori absolutul pentru gestiunea pe anul 1926.

Valeriu Suci m. p.
președinte.

Dr. Traian Denghel m. p.
notar.